

Lit et Mixe

Lit-et-Mixe er en kommune i departementet [Landes](#) i Nouvelle-Aquitaine i det sydvestlige Frankrig.

Dens indbyggere kaldes (*lous*) *Lités*, franskiserede Litois.

Lit-et-Mixe har tilnavnet "[Marensin-flodens](#) Grande Dame" og er en [badeby](#) med sin Côte [d'Argent-strand](#) ved Atlanterhavet (Cap de l'Homy), der ligger 7 km fra landsbyen.

Den lever også af skovbrug og har i sin hovedby (Lit) mange butikker, der er nødvendige for at forsyne sit store opland, hele [Marensin](#).

Byen, der krydses fra nord til syd af [departementsvej 652](#), ligger stadig langt fra andre byer: [Mimizan](#), [Morcenx](#) og [Castets](#) ligger omkring tyve kilometer fra hinanden, og [Dax](#), Hovedstaden i distriktet, ligger omkring 40 kilometer fra hinanden. Mixe danner et off-center distrikt ved den sydlige udgang af hovedbyen.

De vigtigste lokaliteter og afvigelser er Le Baratte, Bardot, Cap de l'Homy (som er vært for byens overvågede strand), Contis-les-Marais, Contis Sud, Culassier, Gadou, Matruque, Lesalle, Lugadets, Padaou, Pernaout, Pétrocq og Séville.

Historisk set er kommunen udsat for et oceanisk klima i Aquitaine.

I 2020 offentliggjorde [Météo-France](#) en typologi over klimaet i Frankrig, hvor kommunen er udsat for et oceanisk klima og ligger i kystklimaregionen Charente og Aquitaine, der er kendetegnet ved stor nedbør om efteråret og vinteren, godt solskin, milde vintre (6,5 °C), der er udsat for havbriser.

Kommunens arealanvendelse, som det fremgår af den europæiske biofysiske arealdækkedatabase [Corine Land Cover](#) (CLC), er præget af skovenes og de semi-naturlige miljøers betydning (92,7 % i 2018), som ikke desto mindre er faldende i forhold til 1990 (95,5 %).

Den detaljerede fordeling i 2018 er som følger: skove (58 %), miljøer med busk- og/eller urteagtig vegetation (32,4 %), heterogene landbrugsområder (3,7 %), urbaniserede områder (2,5 %), åbne områder med lidt eller ingen vegetation (2,3 %), kunstige, ikke-landbrugsmæssige grønne områder (0,6 %), vådområder inde i landet (0,5 %), kystvådområder (0,1 %).

Udviklingen i kommunens arealanvendelse og dens infrastrukturer kan observeres på de forskellige kartografiske repræsentationer af territoriet: [Cassini-kortet](#) (det attende århundrede), [personalekortet](#) (1820-1866) og [IGN-kortene](#) eller luftfotos for den nuværende periode (1950 til i dag).

Kommunen Saint-Julien-en-Born er sårbar over for forskellige naturkatastrofer såsom storme, tordenvejr, sne, ekstrem kulde, hedebølger eller tørke. Herudover også oversvømmelser, skovbrande, jordbevægelser og jordskælv (meget lav seismicitet).

Nogle dele af det kommunale område vil sandsynligvis blive berørt af risikoen for oversvømmelse ved nedsænkning i havet. Kommunen er blevet anerkendt som en naturkatastrofetilstand på grund af de skader, der er forårsaget af oversvømmelser og mudderskred i 1999 og 2009.

Lit-et-Mixe er udsat for risiko for skovbrande. Siden den 20. april 2016 har departementerne [Gironde](#), [Landes](#) og [Lot-et-Garonne](#) haft en tværministeriel regulering til beskyttelse af skoven mod brande. Denne forordning har til formål bedre at forebygge

skovbrande, lette tjenesternes indgreb og begrænse konsekvenserne, hvad enten det er ved at rydde buske, begrænse brandenes bidrag eller regulere skovaktiviteter. Den definerer navnlig fem stigende niveauer af årvågenhed, som forskellige foranstaltninger er forbundet med

Contis er den gamle indflydelsesrige by, der tidligere hed *Cunctis*, som er forsvundet. Det er en af de middelalderlige landsbyer, der engang sandsynligvis var magtfulde, sammen med Lellan, Lélou, Sart og Auchise, ofre for fremmarchen af det maritime sand som følge af skovrydningens udskejelser.

Landsbyen, der er hjemsted for [tempelriddernes](#) helligdom og stafet, har givet navn til den naturlige kanal til evakuering af vand, der er fanget i dammene bag klitmasserne. Stedet [kaldet Contis](#) mod nord er blevet en badeby [i Saint-Julien-en-Born](#).

Landsbyen "Lict-en-Maransin" eller Lit, hvis navn kommer fra den latinske *Lictus-kyst*, dannede i det syttende og attende århundrede et sogn adskilt fra Mixe.

Den blev tvunget til at bevæge sig i de foregående århundreder foran fremrykningen af sandet, der kom fra vest.

Det gamle Lit havde sin beliggenhed meget tættere på havet, nær distriktet Contis-les-Marais, under klitterne i Pétrouille eller Balise Saint-Jean. *Lètes* i Gascon refererer til de mellemliggende klitdale. En gammel dialektal variant er *lite(s)*. Landsbyen Lit kan have arvet et gammelt navn Contis, der blev brugt om dens bagland.

På samme måde forblev den nordligere by Saint-Julien, i [Pays de Born](#), også under tempelriddernes protektion.

Landsbyen Mixe, syd for landsbyen, har fået sit navn fra en *mansus*, en landbrugsejendom i den gallo-romerske periode.

Den tilsyneladende fjendtlige tilstedeværelse af sandkyster, floder og damme åbner for indbyggerne den maritime og flodressource med rigelige fisk og bløddyr.

Enge og afgrøder af korn, grøntsager og vinstokke, træavl med kastanje-, blomme- og kirsebærtræer, udviklet af indbyggernes arbejde, fuldender de mere beskedne ekstensive ressourcer på hederne, tørre skove, især ege- eller [pignadaskove](#), eller fugtige, især elle- og pileskove, som grænser op til dem.

Lannes eller korte heder er stadig et land med omfattende græsning, svin, kvæg, geder eller får.

I næsten seks århundreder var Marensin afhængig af et feudal-vasal-system.

Under engelsk indflydelse efter ægteskabet med [Eleonora af Aquitaine](#) kom det under huset Albrets styre indtil 1584, da hans arving Henrik, den fremtidige [Henrik IV af Frankrig](#), solgte baroniet.

Sognet Lit lå "i viscountyet [Uza](#)" og "baroniet [Maransin](#)" og var afhængig af [Linxe](#) og Dax jurisdiktion.

Baron de Tingon, lorder af La Barre og Ferrade var de skiftende købere. I det attende århundrede var greverne af Marcellus de sidste baroner.

I 1825, under restaurationen, fusionerede de to sogne, og udgør nu den nuværende kommune.

I 1876 havde kommunen Lit-et-Mixe 1.858 indbyggere. Byens centrum ligger 53 km fra Dax. Vejen til dammene forbinder den med den første sydlige kommune i Pays de Born, Saint-Julien. På det tidspunkt dækkede dammen i Saint-Julien mere end 696 ha.

Adgangen til havet forklarer anerkendelsen af havnen i Lit blandt de seks havne, der er afhængige af søfartsdistriktet Dax, herunder som to andre Landes-havne i søfartsdistriktet [Bayonne](#), i det fjerde maritime distrikt, baseret i [Rochefort](#).

I [1907](#) var kommunen præget af sammenstød mellem [tappere](#) og skovejere under Landes-harpiksarbejdernes strejke.

Steder og monumenter

- [Kirken Notre-Dame de Lit](#): Siden opførelsen af den gamle del af det firkantede tårn i det tolvte århundrede har Notre-Dame de Lit gennemgået nogle transformationer. I det nittende århundrede blev kirketårnet rejst. I 1904 anskaffede han sig et spir, der i dag giver bygningen sin helt særlige silhuet. I 1863 blev kirkegården omkring kirken flyttet til indgangen til landsbyen, og stenene i indhegningen blev brugt til at bygge nonnernes hus i Lit. Selvom denne religiøse bygning i gotisk stil er blevet modificeret og restaureret, har den bevaret sin defensive karakter, der vidner om dens middelalderlige oprindelse.
- [Kirken Saint-Vincent de Mixe](#).
- [Old Landes Museum](#), som præsenterer en samling af traditionelt Landes-udstyr, der findes i huse og gårde, der lever af skovbrug og aftapning.
- De vådområder, der nu er beskyttet, i den tidligere dam Lit-et Mixe (duesletten osv.) på grund af den rige fauna og flora, de beskytter, er klassificeret som en Natura 2000-zone, et system, der er kernen i strategien, der har til formål at standse nedgangen i biodiversiteten.
- 5 km vest for Mixe er kilden til Yons. Det er en kilde til jernholdigt vand, der er kendt og frekventeret for mavesmerter og fitness. Den var engang dedikeret til Notre-Dame de Yons.
- På det sted, der hedder Lugadets er der et lille oratorium dedikeret til Maria, kendt som Jomfruen af Frois, bygget i 1954, men hvis oprindelse er ældre.